

[Hanne Severinsen]

tisk har givet anledning, synes jeg, til en konstruktiv debat.

Det, som jo i dag er tilfældet i gymnasiet, er, at hele fagrækken på en gren er fastlagt på forhånd. Men samtidig ved vi, at der laves en utrolig masse forsøg rundt omkring, og de har netop vist behovet for at kunne have nye kombinationer. Fremfor, at vi fortsætter med at have det nuværende grengymnasium, er der derfor brug for, at man får nogle noget mere fleksible rammer, og det er netop det, som regeringens lovforslag lægger op til.

På den anden side viser høringssvarene fra regeringens første udspil, hvor der var mange valgmuligheder, at der måske også er behov for at have nogle bindinger i det frie valg. Opgaven har derfor været at finde en balance mellem valgfrihed på den ene side og bindinger på den anden side, som sikrer, at nogle fag hører sammen, og at man får en vis identitet i fagenes sammensætning.

For regeringen har det samtidig været vigtigt at holde fast i den overordnede målsætning, der også fandtes i det første udkast, som blev sendt ud til høring, nemlig at vi skal have styrket fremmedsprogene, vi skal have givet plads til nye fag, vi skal have mulighed for nye kombinationer, vi skal have mere sammenhængende fag og undgå de helt små og vi skal have bedre muligheder for, at de små skoler kan have et varieret udbud.

I den model, regeringen fremlægger, har man efter min opfattelse fået en god balance mellem det obligatoriske og det valgfri. Det slås fast, at der er to linjer, en sproglig og en matematisk, og derudover bliver der så mulighed for at vælge sig frem. Jeg vil godt understrege, at det hverken er regeringens hensigt at få en sort skole eller et valgsupermarked, og jeg synes, det ville være vældig godt, hvis den kommende debat kunne undgå denne usaglige hæften etiketter på forskellige forslag.

Sådan som udkastet til bekendtgørelsen er fremlagt, vil alle de grene, vi kender i dag, også i fremtiden kunne lade sig gennemføre; ligeledes vil de meget udbredte forsøgsgrene, f.eks. fransksproglig, matematisk-kemisk og matematisk-engelsk, kunne lade sig gennemføre. Der er altså ikke tale om nogen revolution af gymnasiet. Der er tale om en justering og en modernisering.

I forhold til det første oplæg er der flere bindinger, og det er nok også nødvendigt. Man kan diskutere de forskellige timetal, og den diskussion er jo også i høj grad en diskussion mellem fagene. Samtidig må vi undgå, selv om alle mulige fag er vældig vigtige, at vi får for stor fagtrængsel, og derfor ser jeg frem til, at vi i udvalget får en fordomsfri drøftelse af, hvad der skal sættes i bekendtgørelsen. Jeg synes, at det udspil, der er kommet, er glimrende, men naturligvis kan der drøftes mange detaljer, og det håber jeg også vi vil gøre i udvalget i en positiv ånd.

Riishøj (SF):

Det forslag, vi skal drøfte her, har noget tragisk, har noget farceagtigt og har noget parlamentarisk betænkeligt omkring sig. Det er tragisk for den ungdomsårgang, som skal tilbydes det gymnasium, som vi præsenteres for her; det er et gymnasium præget af fagkaos, kamp imellem fagene; det er fagop-splittet, det er indadskuende og med begrænsede muligheder for udadvendt arbejde; det er topstyret, bureaukratisk; det bygger på generelt dårlige høringssvar fra stort set alle de organisationer, der er blevet spurgt. Den kæmpemæssige fagtrængsel, den udvidelse af timetallet, vi vil få at se, vil skabe en mere begrænset tilgang til gymnasiet; vi får i hvert fald tilløb til det elitegymnasium, som vi tidligere har haft. Sammenhængen i undervisningen begrænses, og som sagt indføres der en lang række nye fag, der gør det hele langt mere uoverskueligt – tag bare den humanistiske side, hvor man opererer med både religion, filosofi og oldtidskundskab, tre discipliner, som er nært beslægtede, og som nu skal splittes op, fordi de faglige foreninger ikke kan samarbejde, men slås. Det er ikke et egnet grundlag for en sammenhængende ungdomsuddannelse.

Det farceagtige er beslutningsprocessen. Først fik vi de håndplukkede udvalg, der kom med gymnasieforslaget, så fik vi et forsøg på at gennemføre dette administrativt; det blev standset af en beslutning her i folketinget, der sagde, at det skulle gennemføres ved lov. Så får vi dette meget brede bemyndigelseslovforslag, der intet siger. Så får vi bekendtgørelsen, dagen før vi skal drøfte den sag i folketinget, måske onsdag eftermiddag,